

Dr. Hamer korszakalkotó munkásságának lényege meszsze túlmutat az orvoslás keretein. Kilép abból a nézőpontból, hogy magunkra, mint áldozatokra tekinsünk, a gonosz külső ellenség, a bűnbak vírusok, baktériumok, gombák szerencsétlen áldozataira; akiket csak a fehérköpenyes felmentő seregek, az orvosok, gyógyszerészek menthetnek meg a szenvedéstől és a haláltól. Már ideje volt egy friss szemlélet felbukkanásának, mert a valóságban az orvosok, gyógyszerészek politikusok szorgos tevékenysége ellenére, (vagy miatt) szenvedés és halál volt osztályrészünk. Tehát az Áldozat-Bűnbak-Megmentő háromszöge a szenvedést és a halált hozta nekünk a szédítő tempójú materialis fejlődés ellenére. A vak is láthatta, hogy ez az erőltetett irányvonal zsákutca, a rákkal vívott többévtizedes csillagászati kiadásokat felemészítő háború eredményeképpen nem kevesebb, hanem sokkal több ember pusztul el napjainkban nyomorultul a rákban, ráadásul lényegesen gyorsabban, mint régen.

Hamer doktor felfedezései kiragadják az embert a szenvedés eme halálos háromszögéből, és új reményt adnak az Életnek. Mostmár nem úgy tekintünk az emberi szervezetre, mint ami magatehetetlenül, vesztesre ítélve vergődik a betegségek gyilkos szorításában, hanem mint egy lenyűgözően intelligens rendszerre, ahol nem történik semmi, de semmi véletlenül, ahol minden a közös nagy célt, a fajfentartást szolgálja. Ebből a nézőpontból nincs háború, nincs könyörtelen harc; a halálos ellenségeinknek tekintett mikrobák részeivé válnak rendszerünknek, fontos szövetségeseink egészségünk visszaállításában, sőt növelésében. A betegség nem elkerülendő, legyőzendő állapot többé, hanem egy áldás. Mert a betegségnek nemcsak oka, hanem célja is van! S hogy mi lenne az? Megmenti az életünket, lehetőség adva

a súlyos érzelmi megrázkódtatás feltárására, majd feloldására. Értékes időt nyerünk, amelyet felhasználhatunk az önvizsgálatra, megkereshetjük alapkonfliktusainkat, szükségleteinket (hiszen minden egyes konfliktus egy ki nem elégített szükségletből származik), és a szükségletek mélyén meghúzódó félelmeinket. Ezeket a félelmeket aztán felszínre hozva, kezelve, feloldva nagyon értékes lépést tehetünk személyes fejlődésünkben. Ez nem jelent kevesebbet, minthogy nemcsak visszaszerezhetjük, hanem növelhetjük is egészségünket. És ez az igazi érték.

A betegség az, ami kiránt minket a mindennapi mókuskerekből, ami a figyelmünket a külvilágról magunk felé tereli. A konkrét fizikai fájdalomban vergődve, a halál árnyékában az imént még szörnyűnek tűnő súlyos érzelmi megrázkódtatás is semmiségnek látszik, elveszti súlyát. Így túl tudjuk tenni magunkat rajta, sőt átértékelhetjük egész életünket. A halálközeli élményt átélők is szinte egytől egyig gyökeresen megváltoznak, új életüket teljesen más értékekre alapozzák. Mert nem mindegy, hogy mit mondott a főnök, szomszéd, az anyós, vagy a gyerek tanítónénije, ha a nap süt, vagy az eső esik, ha énekelnek a madarak, vagy füttyül az északi szél? Az élet úgy szép ahogy van!

A hameri nézőpontból az ember áldozatból sorsa teremtetőjévé válik. Ő teremti a betegségnek nevezett állapotot, és ő az aki minden betegségből kigyógyítja magát, sőt minden alkalommal erősebbé, tisztábbá, tudatosabbá válik, mint előtte, hisz egyre jobban megismeri önmagát!

S van ennél fontosabb, magasztosabb dolgunk ezen a világon?

EvVanKiadó